

veřejnou bezpečnost, či si toho neuvědomil jen zaviněným opomenutím. Byl-li neohražený most dlouhá léta bez závady v užívání, aniž kým z předcházejících starostů nebo dozorcích orgánů shledána potřeba změny nebo nápravy, mohlo by to po případě míti význam pro posouzení, zda v domnění bezzávadnosti mostu mohl býti i nově nastupující starosta, dokud ovšem nenabyl o nebezpečném stavu vědomosti buď vlastním poznáním neb jinakým upozorněním a nicméně opomenul, učiniti náležitá opatření, by nebezpečný onen stav byl odstraněn. V uvedeném směru scházejí však skutková zjištění, neboť nalézací soud, jak uvedeno, se námitkami obžalovaného vůbec nezabýval a nelze proto nejvyššímu soudu uznati ve věci samé. Bylo proto dle §§ů 33, 479 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 1528.

Zákon o tisku ze dne 17. prosince 1862, čís. 6 ř. zák. z roku 1863.

Plakát, vyzývající ke vstupu do komunistické strany, nespadá pod ustanovení §u 23 odstavce třetí zákona.

(Rozh. ze dne 1. března 1924, Kr I 816/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona takto právem:

Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Jičíně ze dne 27. května 1922, pokud jím byl obžalovaný sprostěn z obžaloby pro přešupek §u 23 odstavce druhý tiskového zákona, spáchaný vyvěšováním plakátu s výzvou ke vstupu do komunistické strany, byl porušen zákon v §u 23 odstavce třetí tiskového zákona a v §§ech 3, 233 a 2 písm. e) tr. zák.

D ů v o d y:

Obchodník suknem Otto G. vyvěsil ve svém obchodě v J. za zasklenými dveřmi bez povolení okresní politické správy v J. plakát, znázorňující červeným barvotiskem vyobrazeného klečícího muže, rozhazujícího komunistické časopisy a výzvu »čtěte a rozšiřujte komunistický tisk« a jména všech v čsl. republice vycházejících komunistických časopisů. Prodavač dělnického konsumu v J. Josef S., vyvěsil bez povolení téže okresní správy politické za výkladní skříní tentýž plakát a mimo to plakát znázorňující barvotiskem vyobrazeného četníka ve služební výzbroji a výstroji v póse ochránce buržoasie, za ním tělnatého »buržuje«, pak důstojníka, dámu se sklenicí na šampaňské a v popředí červeno-bílými stuhami opásané řečníky, mluvící k dělníkům, kteří se ubírají do domu, označeného sovětskou červenou hvězdou, a výzvu v české, německé, maďarské a polské řeči ke vstupu do komunistické strany. Otto G. a Josef S. byli proto rozsudkem okresního soudu v Jičíně ze dne 14. února 1922 uznáni vinnými přestupkem podle §u 23

tiskového zákona, spáchaným tím, že ony tištěné plakáty, tudíž tiskopisy mimo místo, řádně k tomu určené úřadem, vyvěšovali na veřejných místech bez zvláštního povolení okresní správy politické. Okresní soud buduje rozsudek ten na názoru, že oba plakáty nejsou toho druhu, o němž jedná § 23 odstavec třetí tiskového zákona. K odvolání Otty G-a krajský jako odvolací soud v Jičíně sprostil podle §u 259 čís. 3 tr. ř. rozsudkem ze dne 27. května 1922 G-a a S-u z obžaloby pro přestupek podle §u 23 tisk. zákona, spáchaný způsobem shora vylíčeným, zrušiv zároveň rozsudek ohledně S-y ve smyslu §u 477 odstavec první tr. ř. Zjistiv na základě potvrzení městského úřadu J-ého, předloženého při odvolacím líčení, že nebyla městským úřadem určena místa, na nichž bez povolení bezpečnostního úřadu by měly jediné býti vyvěšeny nebo vylepeny plakáty, vychází při sprostění obžalovaných z obžaloby pro přestupek podle druhého odstavce §u 23 tisk. zákona z právního názoru, že oba plakáty dlužno považovati za tiskopisy uvedené v §u 23 odstavec třetí tiskového zákona. Vyjimky ze zákazu vyvěšování a vylepování že jsou uvedeny v §u 23 odstavec třetí tisk. zákona jen příkladmo a že sluší k nim počítati tiskopisy rázu místního v nejširším smyslu, tedy vůbec tiskoviny, jichž obsah nelze shledávati závadným s hlediska zákona trestního a který nevybočuje z uvedeného omezení tak, aby k šetření státního zájmu bylo třeba, by příslušnou k tomu okresní politickou správou byl zkoumán obsah tiskopisů před jeho vyvěšením nebo nalepením a že plakát, vyvěšený G-em, pokládá za takový nezávadný tiskopis, ježto plakát ten neobsahuje nic jiného, nežli výzvu ku čtení a rozšiřování komunistického tisku a vyjmenování některých takových tiskopisů s příslušným vyobrazením, což zajisté nemůže, osobu plakát takový i na veřejném místě vyvěšivší, činiti zodpovědnou před trestním zákonem; plakát uvedeného obsahu nevybočuje prý z rámce zájmu místního, jest to jen trestně i politicky nezávadný reklamní plakát, směřující ovšem ku morálnímu i hmotnému prospěchu strany komunistické, která má jistý počet členů i v J. Ani druhý plakát neshledal odvolací soud závadným s hlediska trestního ani politicky, nýbrž měl za to, že ani svým vyobrazením, zejména ve spojení s uvedeným tištěným obsahem, nevyklučuje omezení, stanovených v §u 23 odstavec třetí tiskového zákona, že jest to trestně i politicky nezávadný reklamní plakát, směřující ošem rovněž k morálnímu i hmotnému prospěchu strany komunistické, a že k šetření zájmu státního nebylo rovněž třeba, aby politickou správou byl zkoumán jeho obsah před vyvěšením neb vylepením, k němuž nebylo třeba povolení. Kromě toho odvolací soud neshledal skutkovou podstatu dotyčného přestupku ani po stránce subjektivní, maje za to, že oba obžalovaní domnívali se právem, že mohou plakáty bez závady vyvěsiti bez zvláštního povolení okresní politické správy, ježto městský úřad J-ský sám je vylepil na obecní návěstní tabuli, neshledav je závadnými.

Výrokem odvolacího soudu, osvobozujícím Josefa S-u z obžaloby pro přestupek dle §u 23 odstavec druhý tiskového zákona, spáchaný vyvěšováním plakátu s výzvou ke vstupu do komunistické strany, byl porušen zákon. Po stránce objektivní opírá se odvolací rozsudek patrně

o důvody plenárního rozhodnutí býv. vídeňského nejvyššího soudu čís. 2540/1900, které porovnáním odstavce třetího §u 23 tiskového zákona, s ustanovením §u 9 odstavce druhý tisk. zákona, s oním se shodujícím a s příklady v obou zákonných statích uvedenými, dochází k závěru, že ze zákazu vyvěšování (vylepování) a rozšiřování měly být vyňaty jen tiskopisy, u nichž nelze snadno předvídati zodpovědnost před trestním zákonem. Odvolací soud však přehlíží, což ostatně i v dalších důvodech téhož rozhodnutí výslovně vytknuto, že zodpovědnost taková nastává již i tehdy, když obsah jest po případě vhodným, by ohrožoval veřejný klid a pořádek vůbec, byť i v konkrétním případě ne právě způsobem, trestnímu zákonu se přičítám, ježto plakáty s takovým obsahem přesahují stejně, jako tiskopisy s obsahem trestným, zájem ryze místní, týkající se zájmů státních, takže nelze je zařadit mezi tiskopisy, sloužící jen potřebám místním ve smyslu třetího odstavce §u 23 tisk. zák. Že jen místním potřebám neslouží plakát s výzvou ke vstupu do komunistické strany, o tom nemůže dle toho býti pochybností. Obsah jeho je ryze politický a přesahuje již proto místní zájmy. K tomu přichází však, že neobmezuje se plakát ten na výzvu k dělníkům a dělnicím, by vstupovali do komunistické strany, nýbrž snaží se tendenčním vyobrazením tříd nedělnických výzvu tu odůvodnit ve smyslu komunistických hesel, zároveň znázorňuje, že četnictvo slouží jen ochraně této části občanstva, oddané prý přepychovému životu, na úkor tříd pracujících, čímž naráží obsah jeho přímo na trestní zákon. Že vyobrazení takové jest způsobilým, ohrožovat veřejný klid a pokoj, netřeba zvlášť odůvodňovati. Počítaje plakát ten k tiskopisům, v §u 23 odstavce třetí tisk. zák. uvedeným, porušil odvolací soud zákon v této jeho stati. Pokud se týče odůvodnění výroku osvobozujícího po stránce subjektivní, přehlíží odvolací soud, že zdánlivá domněnka obžalovaného Josefa S-y neobsahuje v postatě než dovolávání se omylu o okolnosti, zda jest třeba k vyvěšení plakátu povolení ve smyslu §u 23 odstavce druhý tisk. zákona, pokud se týče, zda obsah dotyčných plakátů vyžaduje zkoumání okresní správou politickou čili nic. Omyl takový nemohl dle §u 3 a 233 tr. zák. obžalovaného sprostí viny, ježto tu jde o omyl právní, totiž o omyl v trestních předpisech tiskového zákona, nikoliv o omyl skutkový, jak toho vyžaduje trestnost vylučující důvod §u 2 písm. e) tr. zák. Bylo proto dle §§ů 33, 479 a 292 tr. ř. uznati o zmatečném stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem, jak se stalo.

Čís. 1529.

Zločin veřejného násilí rušením míru domovního podle §u 83 tr. zák.
Pokud vniknutí do kostela zakládá skutkovou podstatu tohoto zločinu.

»D o m e m« se rozumí jakákoliv stavení na rozdíl od pozemků nezastavených bez ohledu na to, zda jsou veřejně přístupna čili nic; spadají sem i kostely a budovy veřejných úřadů.

»V n i k n u t í m« se rozumí každé vstoupení do domu, které nastalo proti vůli oprávněného držitele nebo jeho zástupce, ať již vůle